

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 2169

Doknr.
679904

Dato
31-03-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 3. marts 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 141 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 141:

"Vil ministeren redegøre for, om en kommune kan undlade at foretage en vurdering af, hvorvidt betingelserne for anbringelse er opfyldt med henvisning til proportionalitetsprincippet, når der foreligger lægefaglige dokumenter, der understøtter en anbringelse udenfor hjemmet?"

Spørgsmålet har tidligere været stillet i folketingsåret 2021-22, jf. SOU alm. del - spm. 609.

Svar:

Formålet med serviceloven er bl.a. at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer. Kommunen skal i behandlingen af børnesager altid foretage en helhedsorienteret vurdering i den enkelte sag. Kommunen har ansvaret for at indhente de nødvendige oplysninger, så sagen oplyses i tilstrækkeligt omfang, inden der træffes en afgørelse, jf. kapitel 3 i retssikkerhedsloven. Denne pligt følger af et grundlæggende forvaltningsretligt princip, der kaldes officialmaksimen. Her er det bl.a. vigtigt, at kommunen sørger for at inddrage barnet eller den unge såvel som forældremyndighedsindehaverne, da de har værdifulde oplysninger barnet eller den unges situation.

Som led i sagsoplysningen skal kommunen udarbejde en børnefaglig undersøgelse efter servicelovens § 50, hvis det vurderes, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte, ud over de tidlige forebyggende indsatser, der følger af servicelovens § 11. Det gælder eksempelvis, når der er tale om anbringelser efter servicelovens § 52. Kommunen skal forsøge at få forældremyndighedsindehaverne såvel som den unge, der er fyldt 15 år, til at medvirke i den børnefaglige undersøgelsen. Der stilles dog ikke krav om formelt samtykke fra forældremyndighedsindehaveren til udarbejdelsen af en børnefaglig undersøgelse. Vil forældremyndighedsindehaverne ikke medvirke, kan kommunen uden samtykke indhente oplysninger fra myndigheder, bosteder, jobcentre, fagfolk med videre.

Den børnefaglige undersøgelse skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grundlag for at iværksætte foranstaltninger, og hvis det er tilfældet,

hvilken type foranstaltninger der vil være hensigtsmæssigt. Dette kan fx resultere i en anbringelse uden for hjemmet.

Derudover kan jeg oplyse, at enhver, der oplever, at en kommune ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et udsat barn eller ung, kan underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen er en uafhængig myndighed, som har mulighed for af egen drift at gå ind i sager om udsatte børn og unge. Ankestyrelsens egendriftsbeføjelse følger af servicelovens § 65.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister